

Rahmet

Öyküleri

Murat Çiftkaya

GENC HAYAT

İçindekiler

Hadislerden İlhamla

Şefkat Öyküleri

Susayan Köpeğin Öyküsü.....	15
Merhamet Etmeyene Merhamet Edilmez.....	17
Tek İyilik	20
Umut.....	22
Kibirle Yürüyen Adamın Sonu	23
Yasak Evler	25
Nisan Yağmuru	28
Haberci.....	30
Gece Ateşi ve Pervane Böcekleri.....	33
Rüya mı, Gerçek mi?	35
“Açtım, Beni Doyurmadın”	38
Bir Kuruş, Yüz Bin Kuruşu Nasıl Geçti?	44
Karınca'nın Duası	47
“Sen Başıma Müfettiş misin?”	49
“Beni Yakın!”	51
Ameller ve Niyetler.....	54
Gerçek Pehlivan.....	58
Yoldaki Diken.....	64
Tüccarın Öyküsü.....	66
İnsanın Gözünü Toprak Doyurur	68
Gemiye Delmek	72
Kaynak Hadis-i Şerifler	75

Rahmet Peygamberinin Dilinden

Rahmet Öyküleri

Gencin Rabbinin Adıyla	89
Mağara Arkadaşları	95
Bir Borç Nasıl Ödendi?	98
Emanetin Asıl Sahibi	100
Alatenli, Kel ve Âmanın Öyküsü	103
Hırsıza Sadaka Vermek	107
Beşikteki Bebek Nasıl Konuştu?	109
Annesinden Süt Emen Bebeğin Konuşması	112
Gerçek Anne Kim?	114
Bir Bahçeye Gönderilen Özel Rahmet	116
Bir Karış Farkla!	118
Tarladan Çıkan Hazine	120
Bütün Kötülüklerin Anası: İçki	121
Kif'in Öyküsü	123
Sevinç	124
Hz. Musa ve Hz. Hızır'ın Öyküsü	126
Hz. İbrahim ve Sâre'nin Öyküsü	132
Hz. İbrahim ve Hz. İsmail'in Öyküsü	134
Hızır'ın Öyküsü	142
Rüyada Gelen Emir	144

Dünya ve Ahiret Arasında İnsan

Sonsuzluk Öyküleri

Çöldeki Aç ve Susuz Yolcular.....	149
Üç Kardeş	152
“Bana Hizmet Edene Hizmet Et”	154
Ağaç Gölgesindeki Yolcular	156
Sonsuza Giden Geminin Yolcuları.....	160
İki Şehrin Öyküsü	162

Önsöz

Hz. Muhammed (sav), tüm âlemlere ve tüm insanlara rahmet olarak gönderildi. O, insanlara bu dünyayı bir misafirhane olarak tanıttı. Bu dünya misafirhanesinin de, gelip giden misafirlerin de sahibi Zat, sonsuz rahmet sahibiydi. İşte Hz. Muhammed (sav) insanlara, o Zat'ı tanıtmaya, er geç gidecekleri ahiret yurduna nasıl en güzel biçimde hazırlanabileceklerini öğretmeye gelmişti.

Bu hazırlığı bizzat hayatıyla gösterdi insanlığa. Tamamlamak üzere gönderildiği güzel ahlâkı sözleriyle, fiilleriyle, tavırlarıyla ve hatta bazen susmasıyla ders verdi. Kimi zaman da kıssaları veya bugünkü deyimle öyküleri kullandı.

Hz. Muhammed (sav) sahabelerine önceki peygamberlerin yaşanmış öykülerin dışında, İsrailoğulları'ndan birçok kıssalar anlattı. Ve bu kıssa ya da öykü anlatma işini önemseyerek yaptı. Abdullah İbnu Amr İbni'l-As (ra) "Resulullah (aleyhissalâtu vesselâm) bize (bazen) sabah

oluncaya kadar Beni İsrail kıssası anlatırdı. Anlatmayı farz namaz için kalkınca bırakırdı” demektedir. [Ebu Davud, İlm 11, (3663).]

Bu çalışmada esas kaynak olarak kullandığımız Hadis Ansiklopedisi Muhtasar Kütüb-i Sitte’yi hazırlayan Prof. İbrahim Canan, yukarıdaki rivayeti izah ederken “Resulullah (sav) İsrailoğulları’ndan rivayet edilen ibretli kıssaların anlatılmasını tecviz etmiştir [onaylamış, izin vermiştir.]” demektedir. “Bunların hakikati tahkik edilemez. Çünkü asıl kaynağından Resulullah dönemine kadar senet mevcut değildir. Birçoğunun uydurma olma ihtimali de vardır. Buna rağmen faydalılık yönü ağır bastığı için cevaz verilmiş olmalıdır. [Bu] hadis, zaman zaman Resulullah’ın İsraili kıssalardan bizzat anlattığını, hem de uzun müddet anlattığını ifade etmektedir.”

Öyküler esasen ifade ettikleri -merhamet, adalet, ahiret, kulluk, verdiği sözde durma- gibi hakikatler itibariyle anlam taşırlar. İşte Hz. Peygamber (sav) anlama kapasiteleri farklı farklı insanlara bu hakikatleri hakiki ya da temsili öykücüklerle ders verdi.

Elinizde tuttuğunuz bu çalışmanın birinci kısmında, bizim hadis-i şeriflerde bulunan kimi kısacık öykülerden veya temsili anlatımlardan ilhamla kaleme aldığımız öyküler bulunuyor. Hatırlatmak gerekir ki bu öykücükler kesinlikle hadis değil. Hakikatleri hadislere dayanıyor; ama sonuçta bizim hadislerden çıkardığımız öy-

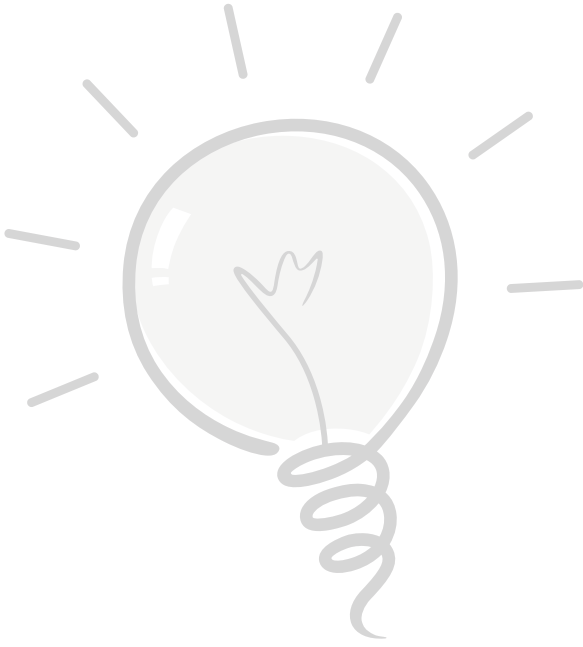
küler. Herhangi bir yanlış anlamaya yol açmamak için, bölümün sonuna bu öykücülere kaynaklık eden hadislerin asıllarını koyduk. İkinci kısımda, doğrudan doğruya Hz. Peygamber'in (sav) dilinden rivayet edilen öyküleri bulacaksınız. Üçüncü kısım, dünya ve ahiretin hakikatini anlatan hadislerden ve hadislere dayanarak kaleme alınan hakikatli mesel öykülerden oluşuyor. Dördüncü kısımda ise yine doğrudan doğruya Hz. Peygamber'in (sav) naklettiği, Cenab-ı Hak ile kulları arasında geçen diyaloglar yer alıyor.

Duamız, Rahmet Öyküleri'nin istifadeye vesile olması ve hadislerde yer alan daha nice hakikatli temsilin öyküye dönüştürülmesine başlangıç teşkil etmesidir.

Murat Çiftkaya

Şefkat Öyküleri

Susayan Köpeğin  yk s 

Bir yaz günü, bir adam yolda yürüyordu. Hava o kadar sıcaaktı ki toprak kurumuŐ, ağağ yaprakları h lsiz düŐmüŐtü. Adam susamıştı. Ama ne yanında su vardı ne de görünürde bir kuyu. Yoluna devam etti. Susuzluęu gittikçe artıyordu, ama o kendi kendine sızlanmak yerine düŐünüyordu.

Ne büyük bir merhamet eseriydi Őu su. İlk bakıŐta, basit ve sıradan gibi geliyordu, ama o olmadan hiŐbir canlı hayatını devam ettiremiyordu. Rahmet ve merhamet sahibi Yaratıcı, bütün canlıların en büyük ihtiyaçı olan suyu onlara gecikmeden, anında gönderiyordu. O yüzden rahattı adam; o Rahmet Sahibi'nin kendisini ve susamıŐlıęını gördüğünden, çok geçmeden bu ihtiyaçına karŐılık rahmetini imdadına g ndereceğinden emindi. Öyle de oldu. Bir süre sonra, adam bir kuyuya rastladı. İçine inip susuzluğunu giderdi. Suyun Yaratıcısına ve onun merhametine Ő kretti.

Kuyudan çıktığında, kuyunun yanında bir köpek gördü. Köpek öylesine susamıştı ki kesik kesik soluyor ve dilini birazcık nem hissedebilmek için toprağa sürüp duruyordu.

Adam kendi kendine düşündü:

“Bu köpek de benim gibi susamış. Belli ki geri çıkamayacağı için kuyuya inememiş.”

Ve adam tekrar kuyuya indi. Suyu taşıyacak kabı yoktu yanında. O yüzden ayakkabısını çıkardı ve suyla doldurdu. Sonra da kuyuyu tırmanabilmek için ayakkabıyı ağzıyla tuttu ve çıktı.

Hayvancağız ikram ettiği suyu iştahla içerken onu merhamet dolu bir kalple seyretti. O sırada onu seyreden başkaları da vardı. Rahman’ın melekleri bu manzarayı tebessüm ve mutlulukla seyrediyorlardı. Ve melekler sevinçle birbirlerine şu haberi verdiler:

Merhamet sahibi Yaratıcı, adamın bu merhametli hareketinden o kadar memnun olmuştu ki sonsuz merhametiyle onun geçmiş günahlarını affetmişti.

Merhamet Etmeyene
Merhamet Edilmez

Yaşlı ve huysuz bir kadındı o. Komşuları onun şerinden korkar, sokakta gördüklerinde bile yollarını değiştirirlerdi. Birisinin yardıma ihtiyacı olduğunda, aklına en son gelecek kişiydi. Kalbi sanki taştandı. Sürekli, başına gelenlerden şikâyet eder, insanların kendisine yaptığı bir haksızlığa bin ekleyip anlatır, ama çok daha büyük haksızlıkları işlemekten çekinmezdi. Ağzından “Allah’a şükür” sözünü işiten olmamıştı daha. Merhametsizin biriydi.

Bu kadının akrabaları vardı, ama huysuzluğu ve hoşgörüsüzlüğü nedeniyle hepsini küstürmüştü. Komşuları vardı, ama affetmeyi bilmediği için, onları da sudan bahanelerle kendisinden uzaklaştırmıştı. Evinde bir başına yaşıyordu.

O yüzden de güya yalnızlığına çare olarak evinde bir kedi besliyordu. Ama aslında beslemiyordu! Hayvancağzın yemeğini çoğu kez vermeyi unutup, ihmal ediyor, ya da tembelliğinden umursamıyordu.

Çoğu kez çarşıya, pazara giderken onu evde aç açına hapsediyor, zavallı hayvan o döndüğünde açlığını ifade etmek için bacaklarına sürünüp miyavladığında da bir tekme savurup onu uzaklaştırıyordu. Ağzından da hep aynı söz dökülüyordu:

“Nankör hayvan, ne olacak! Beslersin, büyütürsün, sıcak bir yuva verirsin, ama dönüp yüzüne bakmaz.”

Oysa gerçek hiç de böyle değildi. Kendisi rahmeti tanımadığından, kedinin de şükrünü asıl Rahmet Sahibine sunduğundan habersizdi. Kedilerin, mırıltılarıyla, nimetlere sadece aracılık yapan insanlara değil, asıl Nimetlendiren’e şükür ve hamd ettiğini de biliyordu. Nankör olan kedisi değil, kendisiydi. Ama kadın bunun da farkında değildi.

Bir gün, bu taş kalpli kadın sabahın erken saatlerinde evinden çıktı. Uzaklarda oturan bir akrabasına gitmeye karar vermişti. Ama ziyarete değil, zamanında verdiği borcu almaya gidiyordu! İçin için bu akrabasına kızıyor, kendi kendine söyleniyordu:

“Acıyıp niye borç verdim ki? İşte sonucu nankörlük!”

Kafasında o paradan başka bir şey olmadığından, kapıyı çekip giderken içerde hapsettiği kediyi düşünmedi